

مهدی مرادی

روزِ افسرده

در راه پله از خود پرسیدم:
چگونه می توان
اهل قناری و رنگین کمان را
به جزایر خاکستر و فلوکسیتین تبعید کرد؟
بیرون
دارکوبی داشت به تابلوی روانپزشک نوک می زد
و روز افسرده
مانند بادبادکی سرگردان
در شاخه های درخت پیاده رو
گیر کرده بود.

خنجرها

خنجرها در برابرم صف کشیده اند
آغشته به عطرهاى خانوادگی
پیوسته با برادری و پیمان
نام ایشان را نمی دانم
اما به زودی یکی از آنها
مرا به نام کوچک خواهد خواند
و با سادگی بر پهلویم خواهد نشست

جان کندن

جان کندن از گلها دشوار است
بال پروانه ای در کتفم گیر کرده است